

[Statsministeren.]

for dansk fiskeri og dansk fiskeindustri, og som vil give os betydelige økonomiske og eksportmæssige fordele.

Nøjagtig det samme på landbrugsområdet. Her har Norge opnået særordninger, der stort set konserverer det bestående norske landbrug; jeg siger udtrykkelig stort set. Det kan heller ikke være vejledende for en dansk stillingtagen. Her er karakteren af den norske modstand sådan, at den ikke kan påvirke os særlig stærkt. Vi ved, at for dansk landbrugs vedkommende er der udelukkende eller næsten udelukkende tale om plusser af betydelig størrelsesorden.

En hel del af de spørgsmål, man måtte rejse den 19. oktober, og som man dengang ikke kunne give svar på, er vi altså i dag i stand til at svare på.

Så spørger man videre: hvad er så den alternative ordning, Norge har i sigte, hvis Norges vælgere mod forventning ikke skulle sige ja ved folkeafstemningen? Ja, det er den ordning, som vi har diskuteret her i dag, og som vi ved for Danmarks vedkommende vil blive en meget svag løsning med 0 for landbruget og 0 for fiskeriet, og hvor Norge — på samme måde som Sverige gør det i øjeblikket — formentlig måtte tage nogle store minusser i industrifrihandelsområdet. Jeg synes, vi ved en hel del mere i dag, end vi gjorde den 19. oktober, og derfor synes jeg godt, jeg kan vedstå og give svar på det citat, hr. Morten Lange anførte.

Så kunne jeg have lyst til at stille et spørgsmål til hr. Morten Lange og til SF: er SF imod suverænitetsafgivelse? Er det virkelig et udtryk for vidsynet og det socialistiske internationale storsyn i SFs politik, at man simpelt hen er imod suverænitetsafgivelse? Det måtte vel egentlig medføre, hvis det er principsynet, at man skulle gå ind for Danmarks udtræden af De Forenede Nationer. Som bekendt er De Forenede Nationers pagt ikke meget stærkt forpligtende, det skal jeg straks erkende, og jeg beklager, at den ikke er mere forpligtende. Jeg ville ønske, at den var langt mere bindende, men den giver dog visse bindinger. Der kan f. eks. forekomme afstemninger i Sikkerhedsrådet, der forpligter medlemslande til at indføre handelsmæssig embargo imod et givet land, f. eks. Sydrhodesia. Der træffes beslutninger i FN's Sikkerhedsråd, som den

danske regering er forpligtet til at efterleve. Vi er forpligtet til i dansk lovgivning at gennemføre denne embargo, og vi er forpligtet til ved danske domstole at straffe danske borgere, der måtte overtræde den. Jeg kan da ikke tro, at socialistisk folkeparti er modstander af at afgive suverænitet, når det tjener et fornuftigt internationalt formål. Det gør det i FN, og det gør det begribeligvis også på de andre områder.

Har man gjort sig klart hos modstanderne, at Nordeklplanen indeholdt suverænitetsafgivelse i mindst lige så høj grad, som tilslutning til EF vil gøre det? Jeg tror så godt om Nordeklplanen, at jeg er tilbøjelig til at mene, at den indeholdt mere integration og mere suverænitetsafgivelse, end tilslutning til EF gør. Men det er rigtigt, som hr. Niels Helveg Petersen sagde, at suverænitetsafgivelse er et væsentligt træk i internationalt politisk samarbejde, hvor man i stedet for national suverænitet sætter mellemfolkelig suverænitet.

Og så spørger hr. Morten Lange: ja men hvad er det da for suverænitet, vi afgiver her? Det kan beskrives i store træk. Vi afgiver suverænitet på toldområdet. Vi tilslutter os en toldunion, og dermed afstår dette høje ting fra selvstændigt at kunne forandre vore toldsatser. Det er da ret væsentligt. Det er et eksempel på suverænitetsafgivelse, som jeg mener, man må være tilhænger af. Så håber jeg, at denne fælles ydre told, som vi ikke fremover efter medlemskabet kan ændre alene, bliver lav, og jeg håber, det bliver et åbent samarbejde; en toldunion, der er rede til så åben en samhandel som muligt med andre lande, og jeg er helt enig med udenrigsøkonomiministeren, der på den internationale konference for nylig stillede det mål op, at man egentlig helt burde op hæve industritolden. Men her er dog taget et første skridt, idet man tilslutter sig en toldunion med relativt lave toldsatser udadtil.

Man kunne gå videre og sige, at det er også et fællesskab om en landbrugsordning, og det vil sige, at vi her i det danske folketing efter medlemskab har afskrevet os retten til selv at lave om på landbrugsordningen, den vil hvile på de traktatmæssige forpligtelser i Bruxelles. Her har vi afstået suverænitet. Hvad får vi til gengæld? Ja, på samme måde som toldunionen til gengæld giver os et meget stort købedygtigt marked